

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg vil gerne over for fru Lone Møller bekræfte, at det naturligvis er lægerne, der tager stilling til patientens tilstand og til, hvilken behandling der er behov for, og jeg kan bekræfte, at hvis det drejer sig om et akut tilfælde, også når det drejer sig om en hjertesygdom, så bliver der naturligvis iværksat en behandling med det samme.

Og så kan jeg ikke dy mig for lige at sige til hr. Thor Pedersen – der jo er inde på dette med aftaler mellem regeringen og den tidligere regering og amterne – at det, der prægede det, var jo så til gengæld også – og det var det også i slutningen af 1992 – at man nok skulle lave øget aktivitet, men der fulgte absolut ingen midler med til det.

Jørgen Winther (V):

Først til sundhedsministeren, som siger, at de akutte patienter bliver behandlet med det samme: Jamen det er jo i modstrid med, hvad de læger, der behandler i dag, siger. Professor Toftegaard, som jeg faktisk tror at sundhedsministeren besøgte forleden dag på Skejby Sygehus, siger: »Vi bliver ofte presset til at udskrive patienter, som jeg synes skulle behandles akut.« Professoren mener altså, at disse patienter skulle behandles, men på grund af kapacitetsmangel bliver professoren nødt til at udskrive dem. Så det er jo ikke rigtigt, hvad sundhedsministeren dér siger.

Så vil jeg sige til statsministeren med hensyn til hjerterapporten: Det er sådan, at denne rapport dannede grundlag for en analyse og en høring inden for Amtsrådsforeningen, hvor man så skulle have svarene tilbage. Da disse svar forelå, indledtes forhandlinger, som resulterede i et ventelisteprojekt. Det var, hvad sygehusejerne på det tidspunkt mente at de kunne klare. Det nye, der er kommet siden da, er, at der nu er kommet to privathospitaler, som samtidig har en ledig kapacitet; det havde man ikke på det tidspunkt.

Men den barske konklusion er: Ét er historie – ingen har gjort det godt nok, og den nye regering gør det heller ikke godt nok – men det, der er den aktuelle situation for mange af de hjertesygge mennesker i dag, er, at et sted mellem 130 og 140 – ja, måske endda flere – i 1994 efter professor Toftegaards vurdering vil afgå ved døden, fordi ventetiden i Danmark er

for lang. Gør det ikke noget indtryk på de to ministre, at en professor med speciale inden for dette område mener, at der i Danmark dør 100 mennesker for meget i indeværende år, fordi man ikke bruger den kapacitet, man har?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Det er en trist dag for hr. Jørgen Winther, meget trist. Hr. Jørgen Winther burde have rustet sig lidt bedre til at være mere bevidst om hr. Jørgen Winthers partis passivitet og triste historie i 1980'erne på sundhedsområdet.

Jeg har mærket mig, at hr. Jørgen Winther jo også har været medlem af Århus Amtsråd og vist er det stadig væk. Jeg havde savnet en ivrig Venstrepolitiker, der virkelig havde påpeget alle problemerne i sundhedsvæsenet i 1980'erne og med den ildhu, jeg nu på det taktiske plan kan se i hr. Jørgen Winthers øjne, havde kæmpet for sundhedsvæsenets fremtid. Det gjorde man ikke dengang – jeg kunne i hvert fald ikke få øje på det – men nu passer det sig.

Jeg vil gerne sige til hr. Jørgen Winthers triste dag, at denne regering er ekstremt optaget af sundhedsvæsenets fremtid, og at denne regering har sat en aftale i gang på hjertekirurgi- og operationsområdet, der er mere end ti gange så stor som dét, den daværende regering sluttede med. Men vi skal ikke diskutere nu, det er jeg enig med hr. Jørgen Winther i, og det kan jeg godt forstå hr. Jørgen Winther ikke interesserer sig så meget for længere. Hr. Jørgen Winther sagde, at én ting er historie – ja, det er en meget, meget sort samvittighedshistorie, der står i denne rapport, hr. Jørgen Winther – men en anden ting er naturligvis fremtiden.

Naturligvis gør det indtryk på mig hver eneste dag, hver eneste dag, når jeg hører om hjertepatienter, der er i vanskeligheder. Hver eneste dag, når jeg ser den statistik, jeg har foran mig, gør det dybt, dybt indtryk, som det gør på sundhedsministeren og på hele regeringen. Derfor går regeringen også i gang med forhandlinger med kommunerne om ganske kort tid om økonomien for 1995. Derfor har regeringen også fremlagt et oplæg, der hedder: »Patienten i centrum«. Og derfor har jeg også sidste år i min åbningsredegyrelse nævnt, at vores udgangspunkt er en ny 4-årig økonomiaftale på dette område, så vi kan få den stabilitet og fremdrift, vi har savnet i så mange år.